

عنوان مقاله:

برنامه درسی مغفول در آموزش مهندسی

محل انتشار:

فصلنامه آموزش مهندسی ایران، دوره 11، شماره 43 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد رضا مدنی فر - کارشناس ارشد برق قدرت دانشگاه علم و صنعت ایران تهران ایران

نرگس سجادیه - دانشجوی دکتری فلسفی تعلیم و تربیت دانشگاه تهران تهران ایران

خلاصه مقاله:

آموزش مهندسی حلقه ای از زنجیره آموزشی است که از یک سو با آموزش متوسطه و از سوی دیگر با آموزشهای حین خدمت و تجارب بدست آمده از کار بیوند میخورد از همین روی تعریف الزامات برنامه درسی این دوره جز با تعیین الزامات دوره های مرتبط امکان پذیر نیست با توجه به این ارتباط به راحتی نمی توان تعریف جامعی از برنامه درسی مغفول در آموزش مهندسی ارائه کرد با وجود این از منظر کاربردی میتوان به شیوه اسیب شناسی کارکرد دانش اموختگان رشته مهندسی بخشی از سهم این دوره آموزشی را در نواقص موجود تعیین کرد امروزه به همان نسبت که فناوری پیچیده شده و پیشرفت در آن نیازمند نگرش سیستمی است مهندسان نیز فقط در سیستمی منسجم اند که میتوانند ایفای نقش و مسائل فراروی خود را حل کند بدیهی است که بهره وری کارکرد چنین سیستمی نیز مانند سایر سیستمها تابعی از بهره وری برقراری ارتباط بین اجزای آن خواهد بود در مقاله حاضر سعی شده است که با توجه به اهمیت ارتباطهای انسانی در حوزه مهندسی الزامات شناختی میلی و مهارتی مورد نیاز بررسی و پیشنهادهایی برای ترمیم برنامه درسی در آموزش مهندسی ارائه شود آگاهی از مدل صحیح ارتباطهای اجتماعی در فعالیتهای مهندسی تقویت انگیزه افزایش تعامل و همچنین فراگیری مهارتهای شفاهی و مکتوب انتقال مفاهیم فنی موارد مهمی هستند که به ترتیب در سه حوزه شناختی میلی و مهارتی تربیت در دوره آموزش مهندسی مورد بحث قرار میگیرند بدین منظور علاوه بر نگاه تحلیلی به موضوع برخی استانداردهای جهانی در آموزش مهندسی نیز بررسی شده است

کلمات کلیدی:

آموزش مهندسی، برنامه درسی مغفول، تعامل اجتماعی، دانش، نگرش و مهارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/405921>

